

ถ้าเรามีความเพียรจริง ๆ และศึกษาหลักวิชาให้แจ่มแจ้ง ไม่ต้องเสียเวลาไปลองผิดลองถูก หรือไปค้นหาวิธีการด้วยตัวของตัวเอง เราควาเอาเลยวิธีการที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ ท่านได้ค้นมาแล้ว เป็นพยานในการตรัสรู้ธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โดยการหยุดนิ่งเฉย ๆ อย่างนี้แค่นี้เท่านั้น ความสมหวังก็จะอยู่ในกำมือของเรา เราก็จะเข้าถึงได้อย่างแน่นอน

๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๖

ในห้องมีพระ

นับจากวันเข้าพรรษามา ๕๐ วันแล้ว ก็เหลืออีก ๔๐ วัน ตอนต้นพรรษา เราได้ตั้งใจเอาไว้ว่า ให้พรรษานี้เป็น พรรษาแห่งการบรรลุธรรม คำเต็มคือ บรรลุพระธรรมกาย ซึ่งมีอยู่ในตัวของมนุษย์ทุกคนในโลก จะรู้หรือไม่รู้ จะเชื่อหรือไม่เชื่อก็ตาม ล้วนมีพระธรรมกายภายในทั้งสิ้น ซึ่งหน้าตาเหมือนกันหมด ลักษณะก็เหมือนกัน เป็นกายตรัสรู้ธรรม เป็นพระรัตนตรัยภายใน เป็นกายผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานแล้ว เป็นที่พึ่งที่ระลึกของสรรพสัตว์ทั้งหลาย ของมวลมนุษยชาติทั้งปวง

พรรษานี้ทุกคนก็ต้องตั้งใจปฏิบัติให้พบพระให้ได้ ไม่ว่าจะเป็นคฤหัสถ์หรือบรรพชิต ถ้าหากว่ายังไม่ได้ถึงพระธรรมกาย อย่างน้อยก็ให้เห็นเป็นพระพุทธรูปก็ได้

เมื่อใจยังหยุดได้ไม่สมบูรณ์ หรือหยุดในระดับอ่อน ๆ เราจะเห็นองค์พระหลากหลายทีเดียว บางคนเห็นองค์พระที่ทำด้วยวัสดุที่แตกต่างกัน เป็นโลหะ

ก็มี อิฐ หิน ปูน ไม้ แก้ว รัตนชาติต่าง ๆ หลากหลาย ที่คุ้นเคยกับพระพุทธรูป ชาติไหน ก็อาจจะเห็นเป็นองค์พระชาตินั้น ของจีนก็อาจจะเห็นพระพุทธรูปจีน ของญี่ปุ่นก็อาจจะเห็นพระพุทธรูปของญี่ปุ่น ได้หัวัน ฮ่องกงก็เหมือนกัน เราคุ้นเคยกับองค์ไหนอาจจะเห็นองค์นั้นไปก่อน อย่างนี้ก็ถือว่าใช้ได้ในระดับหนึ่ง

การที่เห็นองค์พระได้แสดงว่าใจต้องหยุดในระดับหนึ่งแล้ว แม้จะยังไม่สมบูรณ์ แต่ว่า ณ จุดนั้น ถ้าทำความเพียรกันต่อไป ไม่ซ้าก็จะเข้าถึง พระธรรมกายในตัวได้ ดังนั้นถ้าเห็นในเบื้องต้นที่แตกต่างหลากหลายอย่างนี้ ก็อย่าเพิ่งไปสงสัยว่า เอ๊ะ! ใช่หรือไม่ใช่ ครูไม่ใหญ่ขอยืนยันว่า ใช่จะ ใช่องค์พระ แต่ก็ยังไม่ใช่พระธรรมกายที่สมบูรณ์ ยังเป็นหุ่นโคลน ๆ ก่อนที่จะสมบูรณ์ เวลาที่เขาปั้นองค์พระ ตอนแรกเขาก็จะทำเป็นโครงโคลน ๆ ขึ้นมาก่อน แล้ว ก็ค่อยมาเก็บรายละเอียดทีหลัง ในที่สุดก็เหมือนกันจนได้

เพราะฉะนั้น เห็นองค์พระแล้วไม่ว่าแบบไหนก็อย่าทิ้ง พอเห็นว่า ไม่ใช่ พระธรรมกาย อย่างนี้ไม่เอา เอาใหม่ ไม่ต้องนะ อย่าคิดอย่างนั้น เห็นพระได้ นี่ก็บุญเหลือหลายแล้ว ขนาดยังไม่เข้าไปถึงพระธรรมกาย เห็นองค์พระอ้วน ๆ ก็ได้ ท้วม ๆ หรือหล่อ ๆ อย่างนี้นะ แค่นั้นก็ปิดประตูบายนแล้ว เพราะใจ ผ่องใส แสดงว่าจิตต้องเลื่อมใสในพระรัตนตรัยพอสมควร ภาพอย่างนี้จึงเกิดขึ้นได้

การเห็นองค์พระในระดับนี้ก็ยังได้ชื่อว่า พระเห็นพระ เณรเห็นพระ โยมเห็นพระ แต่ยังไม่สมบูรณ์ ต้องจำตรงนี้อาไว้ นะ เพราะฉะนั้นเลิกสงสัยกันได้แล้ว

มีพระพุทธรูปองค์หนึ่ง ครูไม่ใหญ่เห็นแล้วปลื้ม แต่คนจำนวนมาก มองผ่านไปแล้วก็ไม่ได้คิดอะไร แค่คิดว่าเออแปลกดี มีอยู่วันหนึ่งเขาเอา พระพุทธรูปปฏิมากรของจีนมาให้ครูไม่ใหญ่ดู บอกว่าอย่างนี้ในเมืองจีน

มีเยอะแยะเลย เป็นองค์พระอ้วน ๆ เขาบอกว่าเป็นพระสังกัจจาย แล้วมือของท่านแหวกท้องเอาไว้ และในท้ององค์พระอ้วน ๆ ก็มีองค์พระพุทธรูปที่สวยงามอยู่นั่นแหละเป็นปริศนาธรรมที่สำคัญมาก คือในยุคที่พระพุทธศาสนากำลังเจริญรุ่งเรืองในเมืองจีน องค์พระนี้ได้ถูกประดิษฐานเอาไว้เป็นปริศนาธรรม คล้าย ๆ จะบอกว่าในท้องของทุก ๆ คน มีพระอยู่ คือ พระธรรมกายภายใน

ครูไม่ใหญ่เห็นแล้วปลื้มมากเลย ซาบซึ้งในภูมิปัญญาของบรรพบุรุษชาวพุทธจีนที่มีวิธีการสอนลูกหลานได้ดีมาก แต่เดี๋ยวนี้ลูกหลานพากันไปสนใจที่วีสนใจเรื่องต่าง ๆ ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ไฮเทค เลยเดินผ่านไปผ่านมา มองไม่เห็นว่บรรพบุรุษกำลังจะบอกปริศนาธรรมที่สำคัญทิ้งไว้เป็นมรดกหลังจากที่ท่านละโลกไปแล้ว

คำว่า “พระธรรมกาย” เคยเจริญรุ่งเรืองในเมืองจีนมาก่อนนะ ในยุคที่พระพุทธศาสนาเจริญถึงขีดสุด ก่อนที่จะถูกลบเลือนไป แล้วต่อมาเมื่อเปลี่ยนแปลงการปกครองใหม่ สิ่งเหล่านี้ก็เลยไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร ซึ่งน่าเสียดาย ในยุคนี้น่าจะฟื้นฟูกันขึ้นมาใหม่ เราไม่ควรมองผ่านสิ่งที่บรรพบุรุษกำลังจะบอกว่า ในตัวมนุษย์มีพระธรรมกายในตัวกัน

เพราะฉะนั้น พระเห็นพระ เณรเห็นพระ โยมเห็นพระ ในพรรษานี้จึงเป็นสิ่งที่ถูกต้องดีงาม เราต้องทำให้ได้ ถ้ายังไม่เห็นพระ ชีวิตยังไม่ปลอดภัย ต้องให้เห็นพระให้ได้

สมัยโบราณ เวลาใครเจ็บป่วยยังเตือนสติกัน ให้นึกถึงพระอรหันต์ไว้ คือ ให้นึกถึงพระอรหันต์นั่นเอง แต่เดี๋ยวนี้เวลาไปเยี่ยมไข้เขาไม่พูดอย่างนี้กันแล้ว

มีอยู่รายหนึ่ง ท่านเป็นผู้หลักผู้ใหญ่กำลังนอนป่วยอยู่ แล้วก็มีเพื่อนไปเยี่ยม “อ้าว! ท่าน อย่าทำเป็นสะเงาะสะแงะป่วยอยู่เลย ลูกขึ้นมา นี่เตรียมเอาไวน์มาให้ มาดื่มไวน์กันดีกว่า” นี่สมัยนี้เขาเยี่ยมผู้ป่วยกันแปลก ๆ เหมือนกับช่วยส่งไปอบายเลย แปลกดีเหมือนกัน

เราต้องทำให้เข้าถึงพระธรรมกายให้ได้ ถ้าไม่ถึงชีวิตยังไม่ปลอดภัย แม้มีชีวิตอยู่ก็เหมือนตายแล้ว เพราะว่าไม่ได้พบสิ่งที่ประเสริฐสิ่งที่เลิศสำหรับการเกิดมาเป็นมนุษย์ในชาติหนึ่ง เสียไปชาติหนึ่งเลย เพราะฉะนั้นอย่าเพ่งรีบตาย ถ้ายังไม่ได้เข้าถึงพระธรรมกาย

๑ ไม่มีเวลา ไม่มีในโลก

มักจะอ้างกันว่าไม่มีเวลา จริง ๆ แล้วไม่มีเวลาไม่มีในโลก ทุกคนมีเวลาเท่ากัน ๒๔ ชั่วโมง แต่ใช้เวลาเพื่อให้เกิดกำไรชีวิตเป็นบุญกุศลไม่เท่ากัน และมักจะอ้างว่า ไม่ว่าง มีภารกิจโน่นนี่ทำมากมาย

ครั้งหนึ่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงชี้ให้พระอานนท์ดูนักธุรกิจท่านหนึ่ง แล้วตรัสว่า “อานนท์ เธอดูพ่อค้าคนนั้นสิ เขาเก่งในด้านธุรกิจ มีเกวียนบรรทุกสินค้าเป็นร้อย ๆ เล่ม เขามีความฉลาด แต่เขาไม่รู้เลยว่าอีก ๗ วัน เขาจะต้องตาย เขาก็ยังมัวเพลินกับการแสวงหาทรัพย์ภายนอกอยู่เลย”

พระอานนท์กราบทูลถามว่า “ข้าพระองค์จะไปบอกเขาได้ไหม”
“ได้ อานนท์”

พระอานนท์ก็เลยไปทำหน้าที่กัลยาณมิตร เล่าเรื่องราวให้พ่อค้าฟัง และแนะนำให้พ่อค้าสั่งสมบุญกุศลตลอด ๗ วันที่เหลือ โชคดีที่นักธุรกิจท่านนั้นยังมีบุญเก่าจึงเชื่อพระอานนท์ เชื่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และได้นำ

ทรัพย์ที่แสวงหามาได้มาสร้างบุญ สร้างทานกุศล พอครบ ๗ วัน ก็ละโลก
ตายแล้วก็ไปด้วยบุญที่ทำตลอด ๗ วันนั้น

ที่นี้สมมติว่า ถ้าไม่ได้พระอานนท์มาเป็นกัลยาณมิตร อะไรจะเกิดขึ้น
กับนักธุรกิจท่านนั้น พอตายไปแล้วหมดสิทธิ์ใช้ทรัพย์ที่หามาได้ ฎกริบหมด
เลย ทรัพย์นั้นก็ต้องตกเป็นของคนอื่น ไม่ได้เปลี่ยนโลกีย์ทรัพย์เป็นอริยทรัพย์
บุญก็ไม่เกิดขึ้นกับตัว ตายแล้วไปสู่ปรโลกจะต้องไปอยู่ในภูมิที่มีแต่ความทุกข์
ทรมาน ชีวิตมันเป็นอย่างนี้แหละ

เพราะฉะนั้น คำว่า **ไม่ว่าง ไม่มีเวลา** อย่าเอามาใช้สำหรับปิดโอกาส
ตัวเองในการแสวงหาความดี บุญกุศล หรือพระรัตนตรัยในตัว

๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๖

ใจอินโนเซนส์

นับจากวันเข้าพรรษามาได้ ๕๑ วันแล้ว เหลืออีกไม่ถึง ๔๐ วัน ก็จะออก
พรรษาแล้ว เราจะเห็นว่าวันเวลาผ่านไปรวดเร็วเหลือเกิน เดี่ยววันเดียวคืนเดียว
ก็หมดเวลาแล้ว พรรษานี้ชื่อว่า พรรษาแห่งการบรรลุธรรม คำเต็มก็คือบรรลุ
พระธรรมกาย ซึ่งเป็นพระรัตนตรัยในตัว เป็นที่พึ่งที่ระลึกอันสูงสุดของเราและ
มวลมนุษยชาติทั้งหลาย หน้าตาเหมือนกันหมดเลย มีลักษณะมหาบุรุษครบถ้วน
บริบูรณ์ เกตุดอกบัวตูม ใสเกินใส งามไม่มีที่ติ

พรรษานี้เราตั้งใจไว้ว่าจะปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงพระธรรมกาย พระเห็น
พระ เณรเห็นพระ โยมเห็นพระ แล้วก็พูดตอกย้ำซ้ำเติมกันไปอย่างนี้ทุกวัน